

[Industriministeren]

ve os nøje om, hvor de særlige problemer ligger. Jeg er helt overbevist om, at der er tale om en lang række faktorer, som kan virke negativt på iværksættere netop i de vanskelige første par år. Jeg er da også helt enig med dem, der har sagt, at den mur, man ofte møder i form af det store, tunge bureaukrati, har en så negativ virkning på mange, at er de ved at vakle – ja, kan være det, som bringer deres lille projekt alvorligt i fare.

Derfor er jeg også enig med dem, der har udtrykt – og det var bl.a. fru Lilli Gyldenkilde – at vi i vores erhvervsfremmeordninger nøje bør se på, at de ikke netop i særlig grad virker således, at de, der allerede er etableret som virksomheder med et apparat, med medarbejdere, kan sætte ind på at søge penge, så det bliver dem, der i særlig grad begunstiges. Vi er opmærksomme på det, og jeg har da også udformet et oplæg, som jeg har sendt ud til høring, vedrørende behovet for en modernisering af hele erhvervsfremmesystemet både med henblik på at gøre det enklere, gøre det mere brugervenligt og så sandelig også med henblik på at sikre os, at på de områder, hvor vi yder en offentlig indsats, skal der også komme et resultat ud af det. Her må vi være kritiske, og her tror jeg, vi meget bredt kan være enige om, at ordningerne skal rette sig imod aktuelle behov; vi må ikke forstene i, at når ordninger én gang er blevet etableret, skal de fortsætte i det evige. De må hele tiden afspejle, dels at der er tale om, at der er effekt i ordningerne, og dels at de dermed også repræsenterer aktuelle behov i erhvervslivet, som vi gerne vil søge at medvirke til at få afhjulpet.

Hr. Nyrup Rasmussen spurgte, om jeg kunne sikre, at der så i forbindelse med forslaget om iværksætteropsparing også blev tale om en nettoopsparing. Nej, men jeg vil nu meget gerne lytte til, hvis hr. Nyrup Rasmussen har nogle gode forslag i den retning. Vi er jo enige om, at inden for de økonomiske systemer flyder pengene meget nemt og fleksibelt omkring. Det, vi ønsker, er naturligvis en reel nettoopsparing, men regeringen vil meget gerne lade sig inspirere, hvis hr. Nyrup Rasmussen har nogle gode forslag.

Ellers har meget af debatten drejet sig om kommunernes indsats og afgrænsningen mellem det offentlige på den ene side og det private på den anden side. Jeg skal ikke gå dybt ind i

det. Der har allerede været slået nogle ideologiske strenge an på dette område. Jeg kan da være enig med hr. Nyrup Rasmussen i, at det er ikke noget helt stivnet, arbitrært, vi her arbejder med. Det er nogle elementer, hvor der er tale om en vis form for praktisk tilpasning. Jeg kan da citere fra et af de mange møder, jeg har haft med formanden for Kommunernes Landsforening, hr. Thorkild Simonsen, som jo ikke normalt roser regeringen – det skal han sandelig ikke beskyldes for – men han har dog udtrykt, at han i den måde, Industriministeriet administrerede disse ordninger på, fandt en meget pragmatisk holdning til ikke at få lavet sådan det store ideologiske slagsmål.

Det er sagt, at der kan gøres utrolig meget i kommunerne, og det er jeg enig i, og der kan gøres utrolig meget inden for den eksisterende kommunalfuldmagt. Jeg vil ikke gå ind i en debat om grænserne, men i hvert fald er det helt afgørende, vil jeg gerne sige fra regeringens side, at kommuners og amters medvirken med ejerkapital i virksomheder har vi ingen forståelse for. Lad det så bare være markeret helt enkelt.

Der er mange andre måder, hvorpå der kan skabes lokal erhvervspolitik. Der er mange kommuner og mange amter, som langt fra har udnyttet de muligheder, der ligger i at skabe sådanne forhold for virksomhederne – og her altså ikke mindst nystarterne – at man sikrer nogle positive, hjælpsomme miljøer, som har stor betydning for virksomhedernes trivsel; se blot på, hvor forskelligartet et billede der tegner sig på det danske landkort, når vi ser områder, som har haft en positiv erhvervspolitik, og områder, som ikke har haft det, og hvilken effekt der er kommet ud af dette.

Blot et enkelt kort svar til hr. Larsen-Ledet, som måske var lidt tvivlende med hensyn til, om der nu var nok i disse HMI-ordninger, hvor vi her fylder op med 125 mio. kr., som jo doubles op adskillige gange. Jamen vi har øget ordningen netop for at efterkomme det behov, der var, og derfor kan man sige, den mængde penge, som nu bliver fyldt i det, er netop udtryk for, at der har været en stigende efterspørgsel, og det kan vi da kun være tilfreds med. Men regeringen har altså også villigt fulgt det op med at prøve at forøge ordningen, således at der dermed var den fornødne lånemasse til at kunne efterkomme de seriøse ansøgninger, der er.